

KUKÁTKO 1

XXXVII. národní přehlídka amatérského divadla pro děti Rakovník 2018

Kdo se bojí...

■ Když jsem byla malá, rodiče nám s bráchou před spaním občas četli pohádky. Většina spadala do škatulky Český Honza na sto způsobů, draci, přiměřeně líný hlavní hrdina, který se vzmužil až pod tlakem okolností, svatba, půl království a zvonec na konec. Občas se ale nezadařilo. Naši nebyli zrovna v klubu přátel literární historie, snad proto domů v dobré víře přinesli knížku otitulovanou lakonicky Pohádky, nevědouce, že obsah mnohem lépe naznačuje několik slov před samotným titulem, kde stálo Jacob a Wilhelm Grimmové. Když při předčítání v pohádce umřelo první dítě, mamka se trochu zarazila a se slovy, tohle je nějaká divná pohádka, přeskočila na další příběh. Když se situace ještě dvakrát zopakovala, knížka putovala na horní polici knihovny. Nemusím ani zdůrazňovat, že jsme u čtení rozhodně neusínali.

I přes tuhle jedinou, mou paměť doloženou cenzuru se k nám občas dostal nějaký pro naše dětské duše znepokojující materiál. Pamatuji si, jak jsem se ještě před čtenářským obdobím bála svých omalovánek se zlatovláskou, kde byl na čtvrté straně, podle mě tehdy velmi věrně, zpodobněn černokněžník. Nesmějte se, byl přes celou stránku. Co se týče obrazových děl, nečtení výše zmíněné pohádkové knihy bratří Grimmů mě před újmou zcela neuchránilo. Ony totiž ilustrace vydání ODEON 1988 vyprávěly tu atmosféru příběhů i bez čtení. Znáte je, takové ty obrázky, které vypadají jako rozpité vodovky, do kterých pak někdo dlouho bodal propiskou. Dneska bych řekla, že to maloval někdo s hodně nepovzbudivou psychiatrickou diagnózou, tenkrát to ve mně vzbuzovalo jen úzkost a otázky, proč to nenechali malovat někoho, kdo to umí.

Že líbivá ilustrace ještě neznamená výhru, jsem se přesvědčila nedávno, když jsem vykládala svou dětskou knihovnu. Vzála jsem do ruky jednu z oblíbených

knih, krásně malovanou sbírku s růžovým přebalem Popelka a jiné pohádky, a vzpomněla si, že mě fascinoval příběh o Modrovousovi. Nedalo mi to a znovu jsem se začetla... Stručně, Modrovous byl stárnoucí šlechtic, co měl rád mladá děvčata. Vždycky si nějakou dívčinku našel, vzal, pak ji zabil a pověsil si ji v komoře na hřebík na zeď. To tam všechno bylo, včetně obrázků z té komory. Ale krásně namalovaných. Kdybych chtěla od knih a ilustrací s děsem utéct do světa audiovizuálních děl, moc bych si tenkrát nepomohla. Prožila jsem dětství v době VHS, takže jsme si hodně nahrávali pohádky z televize. Většinu z nich znám dodnes nazpaměť a s bráchou jsme schopni vést dialog složený jenom z replik našich oblíbených dětských filmů, což je dost otravná zábava pro všechny okolo. Přesto jsem některé scény z těch filmů neviděla mockrát. Třeba úvodní titulky pohádky O Janovi a jeho podivuhodném příteli, kde se do Hapkových melodií rytmicky ozývá zatinání sekiry do stromu, aby se tento bez-

prostředně po titulcích skácel k zemi a zabil tatínka hlavního hrdiny. Tuhle pasáž jsem přetáčela. Následující scéna, kde onen tatínek Radovan Brzobohatý na smrtelné posteli v horě vykřikuje „byla bouřka“ a „promiň, chlapče, promiň“, mě sice taky děsila, ale už se to dalo vydržet. Pozdější záběry na sochy v kamenné zahradě, které měly živé lidské oči, se daly vyřešit zakrytím očí vlastních – pak už se stačilo vyrovnat jen s hororovým zvukovým podkresem, a to už se dalo. U některých pohádek jsme to řešili tak, že jsme si je pro jistotu vůbec nenahráli. Dopřávali jsme si je pak jen tehdy, když skutečně běžely v televizi. To se týkalo třeba opusu Anička s lískovými oříšky. Většina lidí zasažených generací má vypálenou do obrazové paměti podobu ovčí hlavy Lindy Rybové, mně ale dodneška běhá existenciální mráz po zádech z princova postlobotomického výrazu, poháru zapo-

mnění a altu té podivně celozlaté ženštiny.

Když si dneska zapnu televizi s programem pro děti, vidím, že dnes už podobné zkušenosti dětem nehrozí. Příběhy pro ně jsou barevné, veselé a záporák je ten, kdo mě soudil dřív, než mě poznal, nebo kdo chtěl zlovolně zkazit ostatním legraci (a přitom je sám nešťastný). To je samozřejmě v pořádku. My jsme se ale jako děti rádi báli. Přetáčeli jsme strašidelné scény, až když jsme moc dobře věděli, co v nich je. I se zakrytými očima jsme vždycky tak trochu koukali skrze roztažené prsty. A kolik myslíte, že si z raného dětství pamatuji pohádkových sbírek? Správně, jen tu jednu, kterou jsme nedočetli. Můžeme pro děti tvořit jenom hezky, vhodně, a tuhle špinavou strašící práci nechat na starých vydáních a reprízách. Jenom, není to škoda?

Petra Slížková

PROGRAM:

Středa 7. listopadu 2018

9.00–10.10 a 11.00–12.10

Tylovo divadlo

Divadelní studio A. Marka Turnov
režie: Petr Haken

František Zborník, Petr Haken

Hanako

(od 12 let)

15.00–16.30

Rozborový seminář s reflexemi
dětských skupin (Hanako)

17.30–18.40, Tylovo divadlo

DSO Heyduk Předhradí
režie: Ludmila Chalupníková

Jaroslav Pacovský

Strach má velké oči

(od 6 let)

20.00–21.30

Rozborový seminář s reflexemi
dětských skupin (Strach má velké oči)

Čtvrtek 8. listopadu 2018

9.00–9.45 a 10.45–11.30

Tylovo divadlo – jeviště

DS Heřman Heřmanův Městec
režie: Josef Řezáč, Michal Dziejzinský

Josef Řezáč, Michal Dziejzinský

Jak si zahrát pohádku

(od 5 let)

13.00–14.30

Rozborový seminář s reflexemi
dětských skupin (Jak si zahrát
pohádku)

15.00–15.45 a 17.30–18.15

Tylovo divadlo – jeviště

Divadlo Strom Brno
režie: Jan Říha

Karel Jaromír Erben, Jan Říha

Hrnečku, vař

(od 3 let)

19.00–20.30

Rozborový seminář s reflexemi
dětských skupin (Hrnečku, vař)

Pátek 9. listopadu 2018

9.00–10.00 a 11.00–12.00

Tylovo divadlo

DS Vojan Desná – Mladá haluz
režie: Vladka Koďousková

Z. Svěrák, O. Lipský, J. Melíšek, Vl.
Koďousková

Ať žijí duchové!

(od 5 let)

13.30–15.00,

Rozborový seminář s reflexemi
dětských skupin (Ať žijí duchové!)

18.00–19.15, Tylovo divadlo

Inspirativní představení

Nové divadlo Nitra (SR)
režie: Šimon Spišák

Anne Franková, Šimon Spišák

Anna Franková

(od 12 let)

21.00–22.30

Diskuse s reflexemi dětských skupin
(Anna Franková)

Sobota 10. listopadu 2018

10.00–11.15

Tylovo divadlo – jeviště

Inspirativní představení

Divadlo D21 Praha
režie: Jakub Šmíd

Božena Němcová, Luděk Horký

Bajaja

(od 4 let)

13.00–14.30

Diskuse s reflexemi dětských skupin
(Bajaja)

14.30–15.00 a 16.00–16.30

Sál Kulturního centra

Fathers & Daughters Praha

režie: L. Rumlena, J. Tlapák,
A. Roubínková

Lukáš Rumlena

Sněhurka a sedm

trempaslíků

(od 3 let)

18.00–19.15

Tylovo divadlo

Inspirativní představení

Divadlo J. K. Tyla v Plzni

režie: Lucie Ferenzová

Timothée de Fombelle

Tobiáš Lolness

(od 6 let)

21.00–22.30

Rozborový seminář s reflexemi
dětských skupin (Sněhurka a sedm
trempaslíků)

22.30–23.30

Diskuse s reflexemi dětských skupin
(Tobiáš Lolness)

Neděle 11. listopadu 2018

10.00–11.20, Tylovo divadlo

1. neratovická divadelní

společnost

režie: Miroslav Král

Božena Němcová, Václav
Tomšovský, Miroslav Král

Tři kmotřinky

(od 6 let)

12.45–14.00

Rozborový seminář s reflexemi
dětských skupin (Tři kmotřinky)

14.00

Slavnostní zakončení

Popelky Rakovník, vyhlášení

výsledů a předání ocenění

Porota

MgA. Kateřina Baranowska
scénografka a výtvarnice

Mgr. Luděk Horký

dramaturg, manažer dětské tvorby
České televize

MgA. Jaromír Hruška

režisér, dramaturg Městského
divadla Český Krumlov

doc. Mgr. Milan Schejbal

umělecký šéf a režisér Divadla

A. Dvořáka Příbram, pedagog DAMU

Tajemnice poroty

Mgr. Simona Bezoušková

odborný pracovník NIPOS-ARTAMA

Lektoři dětských skupin

Mgr. Marie Poesová

Mgr. Pavlína Schejbalová

Studenti Ateliéru divadlo
a výchova DIFA JAMU Brno

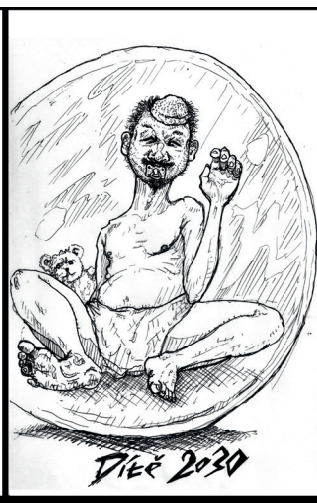
pod vedením MgA. Jonáše Konývky

Dítě 1990

Dítě 2010

Dítě 2030

Popelka Rakovník
včera – dnes – i – zítra